

übergibt, MBu. 9, 2534. — 10) N. pr. eines alten Weisen MBu. 2, 442. eines Sohnes des Jujudhāna HARIV. 9207 (तूष्णि ed. Calc.); vgl. भूमि 2. — 11) Titel eines Werkes HALL 25. 37. 38. Abkürzung von तन्त्रचिन्ता-मणि 28. Titel einer Sammlung von Beschwörungsformeln WASSILJEV 198. Vgl. कार 2. und कृत्. — Vgl. काच, चिन्ता, चूडा, जतु, देव, निशा, नील, नृ, पर्ण, पीत, मङ्ग, शिरो, सित, सु.

मणिपक (von मणि) m. gaṇa स्थूलादि zu P. 5, 4, 3. gaṇa पावादि zu 29. gaṇa चतुर्वर्णादि zu 5, 1, 124, Vārtt. 1. 1) ein grosser Wassertopf AK. 2, 9, 31 (n.). H. 1022. HALĀJ. 2, 162. ĀCV. GRHJ. 2, 9, 3. 4, 6, 4. हा-वृदकुम्भी मणिपक आसिञ्चेत् GOBH. 3, 9, 6. 7. 1, 1, 26. CĀṆKU. GRHJ. 2, 14. PĀR. GRHJ. 2, 9. अष्टे मिनति मणिपकम् 3. ADBH. BR. bei WEBER, Omnia 316. विवृद्धमूपिका रघ्या विभिन्नमणिकास्तथा MBu. 16. 37. Schol. zu KĀTJ. ÇA. 728, 2. — 2) nach SĀJ. kugelförmige Fleischbildungen an der Schulter des Thieres: स्कन्ध्या मणिकास्तिस्त्रय कोकसा: AIT. BR. 7, 1. Vielleicht das muldenförmig ausgehöhlte Schulterbein. — Vgl. मणिपक्य.

मणिपकण्ठ (म + कण्ठ) m. 1) der blaue Holzheher ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) N. pr. eines Nāga VJUTP. 87.

मणिपकण्ठक (wie oben) m. Hahn H. 5. 191.

मणिपर्णा (म + कर्ण) 1) adj. eine Perle —, ein Kügelchen (zum Abzeichen, am Ohre habend (Vieh) P. 6, 3, 113. — 2) m. संज्ञायाम् oxyt. P. 6, 2, 113. Sch. N. eines Çiva-Liṅga in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDr. — 3) f. ई = मणिपर्णिका WEBER, RĀMAT. UP. 332, N. 2.

मणिपर्णिका (von मणिपर्णी) f. 1) N. pr. eines heiligen Teiches in Benares Verz. d. Oxf. H. 69, b, 25 (Verz. d. B. H. No. 490). 73, b, 17. 73, b, 24. 231, b, 2. DAÇAK. 114, 4. मङ्गिन् oder म्स्तात्र von Gaṅgādhara HAEB. Anth. 471. fgg. म्स्तात्र CĀṆKARĀKĀRJA zugeschrieben Verz. d. B. H. No. 1344. मणिपर्णिका WEBER, RĀMAT. UP. 332. — 2) N. pr. einer Tochter des Kaṇḍaghosha DAÇAK. 127, 11.

मणिपर्णीश्वर (मणिपर्णी + ई) m. N. eines Çiva-Liṅga in Benares KĀLIKĀ. 100 im ÇKDr.

मणिपर्णीश्वर (मणिपर्णी + ई) m. N. eines Çiva-Liṅga in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. 81 im ÇKDr.

मणिपाच (म + पाच) m. der mit Federn versehene Theil eines Pfeiles ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मणिकानन (म + का) n. Hals (ein Wald von Juwelen) ÇABDAR. im ÇKDr.

मणिकार (म + 1. कार) m. 1) Juwelier H. 910. HALĀJ. 2, 433. VJUTP. 96. VS. 30, 7. R. 2, 83, 12 (90, 12 GORR.). COLEBR. Misc. Ess. II, 180. — 2) der Verfasser der Maṇi genannten Schrift (s. मणि 11.) Verz. d. Oxf. H. 243, a, No. 601. Nach ÇKDr. = न्यायचित्तामणिकार.

मणिकुट्टिका (म + कुट्ट, f. von कुट्टक) f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge des Skanda MBu. 9, 2638.

मणिकुसुम (म + कु) m. N. pr. eines Gīna WILSON, Sel. Works II, 13. मणिकूट (म + कूट) m. N. pr. eines Berges BHĀG. P. 5, 20, 4. in Kāmarūpa KĀLIKĀ-P. 80. fg. im ÇKDr.

मणिकृत् (म + कृत्) m. = मणिकार 2. Verz. d. Oxf. H. 226, b, No. 355.

मणिकेतु (म + केतु) m. Bez. eines best. Kometen oder Meteors VĀ-
NĪH. BHĀ. S. 11, 44.

V. Theil.

मणिगुणनिकर (म + गुण + नि) m. eine Menge von Perlenschnüren Ind. St. 8, 390. ein best. Metrum, 4 Mal ~~~~~ — COLEBR. Misc. Ess. II, 161 (X, 3). KHANDOM. 73. Ind. St. 8, 390.

मणिग्रीव (म + ग्रीवा) 1) adj. dessen Nacken mit Perlen (angereiheten Kügelchen oder dergl.) geschmückt ist RV. 1, 122, 14. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Kuvera ÇABDAR. im ÇKDr.

मणिचूड (म + चूडा) m. N. pr. eines Vidjādhara ÇATR. 2, 602. = रत्नचूड N. pr. eines Fürsten von Śāketanagara WILSON, Sel. Works II, 16. N. pr. eines Nāga VJUTP. 87.

मणिचिक्रा (मणि + चिक्र) f. N. zweier Heilkräuter (deren Öffnung ein Juwel enthält), = मेदा (bei WILSON durch marrow wiedergegeben, was auf einer Verwechslung mit मेदस् beruht) H. an. 4, 275. MED. r. 292.

मणिजला (म + जल) f. N. pr. eines Flusses MBu. 6, 133.

मणित s. u. मण.

मणितारक (म + तार Augenstern) m. der indische Kranich RĀGAS. im ÇKDr.

मणित्व m. N. pr. eines Astronomen Verz. d. B. H. No. 857. 863. Verz. d. Oxf. H. 329, a, No. 779. fg. 336, b, No. 791. Ind. St. 2, 274. fgg.

मणिदण्ड (म + दण्ड) adj. einen mit Juwelen verzierten Stiel habend: व्यजन R. GORR. 2, 12, 9.

मणिदत्त (म + दत्त) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, a, 14. मणिदर (म + दर) m. N. pr. eines Anführers der Jaksha KATHIS. 49, 191.

मणिरूप (म + रूप) m. 1) ein mit Juwelen verzierter oder aus Juwelen bestehender Spiegel: भूभावात्मनिवासिन्या त्रयश्चिः । चत्वारो ऽन्वययो भूषण्विलासमणिरूपीः ॥ RĀGAS-TAR. 4, 589. — 2) Titel eines über Musik handelnden Buches Verz. d. Oxf. H. 201, a, No. 479.

मणिदीधिति (म + 2. दी) f. Titel einer Schrift, eine Abkürzung von अनुमान Verz. d. B. H. No. 630. fgg. मण्डीयप्रकाशिका f. Titel eines Commentars zu dieser Schrift HALL 37.

मणिदीप (म + दीप) m. eine Lampe, in der Juwelen die Stelle des brennenden Dochtes vertreten, RĀGAS-TAR. 3, 298. म. dass. 4, 15. — Vgl. मणिप्रदीप und रत्नदीप.

मणिदीप (म + 1. दीप) m. Fehler in einem Juwel TRK. 3, 3, 446. HALĀJ. 3, 22.

मणिद्वीप (म + द्वीप) m. 1) Juweleninsel, Bez. einer mythischen Insel im Nektarmeer ANANDAL. 8 in HAEB. Anth. 247. — 2) die Haube der Schlange Ananta ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

मणिधनु (म + 1. धनु) m. 1) Regenbogen ADBH. BR. in Ind. St. 1, 40. 3 v. u. — 2) N. pr. eines Fürsten VP. 480, धान im Ind. धाण्य VĀJUP. ebend. N. 73.

मणिधनुस् (म + 1. धनु) n. = मणिधनु 1. ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. PĀR. GRHJ. 2, 7.

मणिधान s. मणिधनु 2.

मणिनाग (म + नाग) 1) m. N. pr. eines Schlangendämons MBu. 1, 1551. 2, 806. HARIV. LANGL. I, 307. Vgl. मणि 8. — 2) N. pr. eines heiligen Badeplatzes MBu. 3, 8084.

मणिपद्म (म + पद्म) m. N. pr. eines Bodhisattva WILSON, Sel.